

Bezinning 112: Een menigte schapen zonder herder

16° zondag B-jaar: Marcus 6:30-34

Het Woord

De apostelen kwamen weer terug bij Jezus en vertelden Hem over alles wat ze gedaan hadden en wat ze de mensen onderwezen hadden. Hij zei tegen hen: 'Ga nu mee naar een eenzame plaats om alleen te zijn en een tijdje uit te rusten.' Want het was een voortdurend komen en gaan van mensen, zodat ze zelfs niet de kans kregen om te eten. Ze voeren met de boot naar een afgelegen plaats, om daar alleen te kunnen zijn. Maar hun vertrek werd opgemerkt en velen hoorden ervan en uit alle steden haastten de mensen zich over land naar die plaats en kwamen er nog eerder aan dan Jezus en de apostelen. Toen Hij uit de boot stapte, zag Hij een grote menigte en voelde medelijden met hen, omdat ze leken op schapen zonder herder en Hij onderwees hen langdurig.

Stilte bij het Woord

Een woord bij het Woord

In de grondtekst is dit de enige keer dat Marcus de twaalf 'apostelen' noemt. Ze werden door Jezus gezonden.¹ Pas als ze terugkeren krijgen ze de titel 'apostelen'. Wat opvalt: ze vertrekken van Jezus en ze gaan naar Jezus terug. Wie voor Jezus leeft en werkt, onderhoudt altijd de band met Hem. Ze vertellen Hem alles wat ze deden (daden) en zegden (woorden).

Jezus wil hen in afzondering op een woeste plaats laten rusten. 'Rusten' is het werkwoord, waarvan 'sabbat' het zelfstandig naamwoord is. Op de sabbat voltooit God de schepping. De christelijke zending vindt nooit haar voltooiing in zichzelf: alleen God kan de voltooiing brengen. In dit geval Jezus zelf, God in ons midden.

Maar er komt niet veel in huis van die 'sabbat'. De mensen volgen hen niet enkel: ze zijn eerder aan de overkant dan Jezus en de twaalf. Als de goede herder wordt Hij in zijn ingewanden geraakt of ontroerd door de stuurlaai van de mensen. Ze zijn als schapen zonder herder. En Jezus 'herdert' hen, allereerst door het woord. Het verwijst naar het eerste gedeelte van de eucharistie: de tafel van het Woord. Pas daarna krijgen we de tafel van het brood: de broodvermenigvuldiging.²

¹ Zie gebedsbezinning 111.

² Zie daarvoor Marcus 6:41-44, een tekst die niet in de liturgie op zon- en feestdagen voorkomt.

Het Woord in mijn leven

Vertrekt mijn zending vanuit Jezus? Hoe laat ik toe dat Jezus mij zendt? En breng ik mijn 'daden en woorden' bij Hem? Hoe doe ik dat? Geniet ik van de rust die Jezus mij gunt? Wat is mijn 'woestijn in afzondering'? Hoeveel dagen per jaar besteed ik daaraan?

Bidden met het Woord

Heer Jezus, goede herder,
Gij hebt mij geroepen.
Gij zendt mij, telkens weer.
En elke keer opnieuw
mag ik mijn daden en woorden
aan U toevertrouwen.
Voltooi Gij zelf mijn zending,
want de voltooiing ligt niet in mijn macht:
daar zorgt Gij voor.
Dank voor de rust die Gij mij gunt.
Blijf Uw woord spreken
want Uw woord geeft richting,
bevrijdt, heelt, snoeit, verblijdt
en brengt veel vruchten voort. Amen.

© Eric Haelvoet 2012